

Bożena Stramek
Stargard

Stargardia
Tom VI, 2011

Zarys dziejów Zespołu Szkół nr 1 im. Mieszka I w Stargardzie

By czas nie zaćmił i niepamięć...

Działalność największej szkoły zawodowej w Stargardzie trwa już ponad 60 lat. W 1945 r. polskie władze miejskie w Stargardzie wcześniej zwróciły uwagę na konieczność tworzenia szkolnictwa zawodowego.

Pierwsza szkoła zawodowa powstała kilka miesięcy po objęciu władzy w grodzie nad Iną przez Polaków. Później powstawały także inne szkoły, które wkrótce zostały rozwiązane albo wchłonięte przez silniejsze organizmy.

7 grudnia 1946 r., decyzją polskich władz oświatowych, powołane zostało do życia Państwowe Gimnazjum i Liceum Mechaniczne w Stargardzie n/Iną. Oto treść historycznego aktu erekcyjnego szkoły:

AKT EREKCYJNY

Działo się to Roku Pańskiego MCMXLVI.

Na wieczną pamiątkę potomnym spisano ten akt pod hasłem:

NIE JESTEŚMY TU OD DZIŚ.

Przyszliśmy, by szerzyć polskość na tych ziemiach, które przez wieki były zalane germańską hydrą.

Kuźnicą polskości po wsze czasy będzie:

PAŃSTWOWE GIMNAZJUM I LICEUM MECHANICZNE

otwarte dnia 7 grudnia 1946r. w Stargardzie n/Iną na prasłowiańskich ziemiach dziedzictwa Mieszka I i Bolesława Chrobrego, które od „fundamentu aż po szczyty otwiera nauce wrota”.

Szkoła ta stała się załącznikiem obecnego Zespołu Szkół nr 1 im. Mieszka I i wszystkich szkół technicznych Stargardu. Organizatorem i pierwszym dyrektorem tej szkoły był Józef Kamiński, etatowym nauczycielem Stefan Łukaszewicz, kierownikiem internatu Waleria Ćwiklińska, kierownikiem warsztatów Jan Kozimior.

Nowo utworzone Państwowe Gimnazjum i Liceum Mechaniczne początkowo wchodziło w skład istniejącej już Publicznej Średniej Szkoły Zawodowej i mieściło się w dwóch starych budynkach przy ul. Wita Stwosza nr 21/22. Warsztaty i internat znajdowały się przy ul. Bydgoskiej nr 1.

Warunki nauki były trudne. Brakowało sprzętu szkolnego, programów nauczania,

podręczników i pomocy dydaktycznych. W trudnych warunkach odbywały się też zajęcia dwóch klas ślusarskich w warsztatach szkolnych.

Z czasem przybywało nauczycieli i uczniów, poprawiły się też warunki pracy i nauki.

W 1947 r. Wojewódzki Wydział Odbudowy w Szczecinie rozpoczął odbudowę uszkodzonego w czasie drugiej wojny światowej gmachu przy obecnym Parku 3 Maja nr 2. Obiekt ten należy do największych na Pomorzu Zachodnim. Zbudowany został w latach 1908-1910. W latach międzywojennych przeznaczony był na Wyższą Szkołę Pedagogiczną dla dziewcząt im. Królowej Marii Luizy.

W roku szkolnym 1948/49 w historii polskiej szkoły zaszły korzystne zmiany. Nastąpił rozdział szkół wchodzących w skład Publicznej Średniej Szkoły Zawodowej. Do gruntownie wyremontowanego gmachu w Parku 3 Maja nr 2 w dniu 1 listopada 1948 r. przeniosło się Państwowe Gimnazjum Mechaniczne i Gimnazjum Krawiecko-Bielżniarskie. We wrześniu 1948 r. Państwowe Gimnazjum i Liceum Mechaniczne zostało przemianowane na trzyletnie Liceum Mechaniczne. Wiosną 1948 r. przeniesiono warsztaty szkolne do nowych pomieszczeń przy ul. Bydgoskiej, a następnie w październiku 1948 r. do obiektów przy ul. Szczecińskiej.

Przeprowadzka do lepszych obiektów stworzyła szansę dalszego rozwoju szkoły. W dalszym ciągu brakowało jednak sprzętu szkolnego i pomocy dydaktycznych. Po odejściu Józefa Kamińskiego funkcję dyrektora objął Leopold Koszałka, a kierownika warsztatów Teodor Garbarczuk. W tym czasie w szkole pobierało naukę 363 uczniów w specjalnościach tokarz i ślusarz. Warsztaty produkowały narzędzia na własny użytek, np. tokarki i szlifierki.

W czerwcu 1949r. mury szkoły opuścili pierwsi absolwenci, m.in. Ireneusz Młodzieniak i Franciszek Willman.

Po rezygnacji Leopolda Koszałki kolejnym dyrektorem został Stanisław Bawankiewicz.

Od 1950 r. szkoła rozbudowała się – utworzono cztery pierwsze klasy. W roku szkolnym 1951/52 szkoła, pod nowym kierownictwem Stanisława Drobrego, zmieniła nazwę na Zasadniczą Szkołę Metalowo-Drzewną.

Szkoła to posiadała 15 oddziałów, w których naukę zdobywało 596 uczniów w specjalnościach: tokarskiej, ślusarskiej, mechanicznej, kolejowej, elektrycznej, drzewnej i ogólnej. Zatrudnionych było 17 nauczycieli stałych i kilku dochodzących. W szkole uczyli m.in. Helena Drobny, Antoni Dwornicki, Jan Gajewski, Stanisław Kaucki, Antoni Kciuk, Józef Pacholewski, Władysław Szydłowski.

Zorganizowano gabinety: fizyczny i chemiczny; wzbogacił się park maszynowy w warsztatach, ale pracę utrudniały częste zmiany kadrowe.

W roku szkolnym 1952/53 nastąpiło skrócenie nauki w szkołach zawodowych z trzech do dwóch lat, co spowodowało konieczność zwolnienia kilku nauczycieli. W tym roku szkoła otrzymała wyremontowany internat przy ul. Czarnieckiego.

W styczniu 1953 r. z funkcji dyrektora zrezygnował Stanisław Drobny i od 1 lutego 1953 r. stanowisko to objął Władysław Szydłowski. W tym samym roku szkoła zmieniła nazwę na Zasadniczą Szkołę Zawodową Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, a w 1954 r. na Zasadniczą Szkołę Mechanizacji Rolnictwa. Podstawowe kierunki nauki zostały utrzymane: tokarz, ślusarz maszynowy, ślusarz wagonowy, spawacz uniwersalny. Pojawił się także kierunek nowy: traktorzysta

mechanik. W szkole w 21 oddziałach naukę pobierało 568 uczniów; uczyło 29 nauczycieli stałych i dochodzących.

Od 1 września 1955 r. nowym dyrektorem został Jan Rybkiewicz.

We wrześniu 1956 r. z Zasadniczej Szkoły Mechanizacji Rolnictwa została wydzielona, ze wszystkimi specjalnościami mechanicznymi, Zasadnicza Szkoła Metalowa, której dyrektorem został dotychczasowy dyrektor ZSMR – Jan Rybkiewicz. Podziałowi uległ także majątek szkolny. Większą część zatrzymała ZSMR: budynek szkolny, internat przy ul. Czarnieckiego, warsztaty przy ul. Szczecińskiej.

Zasadnicza Szkoła Metalowa otrzymała prawo do bezpłatnego korzystania z części budynku szkolnego, prawo szkolenia uczniów w warsztatach szkolnych przy ul. Szczecińskiej i budynki przy ul. Wita Stwosza, w których umieszczono internat. Szkoła korzystała także z warsztatów ZNTK, które były zakładem opiekuńczym.

W roku szkolnym 1956/57 naukę pobierało 277 uczniów w specjalnościach: tokarz, ślusarz maszynowy, ślusarz wagonowy, spawacz, kowal. W szkole uczyli: Zofia Leszczyńska, Barbara Wiśnińska, Zygmunt Gabory, Leon Kasprzyk, Stefan Łukaszewicz, Stanisław Stankiewicz, Wacław Śliwiński. W warsztatach przy ZNTTK pracowali: Stefan Maślak na stanowisku kierownika, Marian Kryński, Marian Ząbek, Franciszek Willman, Stanisław Preiss, Zygmunt Czerwiński.

Zasadnicza Szkoła Metalowa rozbudowała tradycyjne kierunki nauki, a ponadto uruchomiła kierunki gospodarcze i handlowe dla dziewcząt. W 1959 r. w posiadanie szkoły przeszły warsztaty drzewne przy ul. Armii Ludowej i warsztaty metalowe przy ul. Szczecińskiej, którymi kierował Piotr Oleszkiewicz.

W drugiej połowie lat pięćdziesiątych ruszyła odbudowa miasta. Przybywało mieszkańców. Były naciski społeczne, by uruchomić pełne średnie szkoły zawodowe.

Rok szkolny 1962/63 rozpoczął się pod znakiem pełnej reorganizacji szkół zawodowych mieszczących się w budynku w Parku 3 Maja nr 2. Od września 1962 r. postanowiono połączyć kierunki techniczne ZSM i ZSMR. Z tych dwóch szkół utworzono Zasadniczą Szkołę zawodową, której dyrektorem został Jan Stryjewski, a jego zastępcami Lucja Klinota i Czesław Kotecki.

Zasadnicza Szkoła Zawodowa przejęła następujące kierunki: tokarz, ślusarz, monter instalacji sanitarnych, ślusarz samochodowo-ciągnikowy, mechanik rolniczy i stolarz. W sumie w szkole było 20 oddziałów w Stargardzie i 4 oddziały w filii w Choszcznie. Ze specjalności gospodarczej (sprzedawca, kucharz) oraz nowo powstającego Technikum Ekonomicznego powołano Technikum Ekonomiczne i Zasadniczą Szkołę Gospodarczą o 16 oddziałach, której dyrektorem został Franciszek Nowaczyk. Obydwie szkoły mieściły się w tym samym budynku w Parku 3 Maja.

Po dwóch latach działalności z obydwu szkół powstaje Zespół Szkół Zawodowych nr 1.

Dyrektorem szkoły został Jan Roczeń, a jego zastępcami Stanisław Tarnowy i Adam Kisio. W dniu rozpoczęcia nauki szkoła liczyła 42 oddziały z 1463 uczniami. Jednocześnie klasy Zasadniczej Szkoły Mechanizacji Rolnictwa zostały przeniesione do budynków przy ul. Wita Stwosza nr 21 i 22.

Okres 1964-1970 był korzystny dla rozwoju szkoły. Podjęto wówczas wiele przedsięwzięć poprawiających stan bazy materialnej szkoły, m.in. unowocześniono

wyposażenie gabinetów, zmodernizowano warsztaty, zbudowano bazę sportową: boisko, salę gimnastyczną, tor saneczkowy; pozyskano na potrzeby szkoły budynek przy ul. Skarbowej, który adaptowano na szkolny internat, przejęto patronat nad budową Międzyszkolnego Ośrodka Sportów Wodnych w Wierchłądzie nad Miedwiem, ogrodzono, uporządkowano i ozdobiono zielenią i kwiatami obejście szkoły.

20 listopada 1966 r. Zespół Szkół Zawodowych nr 1 przeżywał jeden z najpiękniejszych dni w swojej historii. Pomimo jesiennej aury niezwykle uroczyste i radośnie obchodzono 20-lecie istnienia szkoły. Był to rok Milleniu Państwa Polskiego i Chrztu Polski. Z tej okazji nadano szkole imię Mieszka I, odsłonięto tablicę pamiątkową wmurowaną obok wejścia do szkoły i ufundowano szkole sztandar.

Po części oficjalnej grono pedagogiczne, liczni przedstawiciele władz wojewódzkich, powiatowych i miejskich oraz absolwenci dzielili się swoimi wrażeniami.

Drugim historycznym wydarzeniem w dziejach placówki był pierwszy egzamin maturalny w Technikum Ekonomicznym. Mury szkoły opuściło 90 maturzystów z dyplomem technika ekonomisty.

W związku z dynamicznym rozwojem miasta i wzrostem liczby młodzieży, w ciągu trzech lat istnienia ZSZ nr 1 rozrósł się do olbrzymiej szkoły, w której pobierało naukę ok. 1600 uczniów. Dlatego w 1968 r. nastąpiła kolejna reorganizacja, a z Zespołu Szkół Zawodowych wydzielono Technikum Ekonomiczne oraz Zasadniczą Szkołę Gospodarczą i umieszczono w budynku byłego Liceum Pedagogicznego przy Placu Majdanek 13. W ten sposób powstał Zespół Szkół Zawodowych nr 2.

W październiku 1971 r. funkcję dyrektora objął Antoni Kazimierczyk. Szkoła weszła w nowy etap działalności, lecz jednolitości profilów technicznych długo utrzymać się nie dało. Powstałe w 1973 r. Liceum Medyczne wkrótce stało się częścią składową szkoły.

Oprócz tradycyjnych kierunków mechanicznych i elektrycznych od 1979 r. w szkole istniało czteroletnie Liceum Samochodowe i Zasadnicza Szkoła Samochodowa.

W 1984 r. w skład Zespołu Szkół Zawodowych nr 1 weszła szkoła o specjalności szwacz dzianin, która przygotowywała dziewczęta do pracy w Zakładzie Dziewiarskim „Luxpol”.

Zastępcami dyrektora w tym okresie byli: Anna Bobkowicz, Stanisław Tarnowy, Władysław Południak, a po jego odejściu na emeryturę Witold Kowalczyk.

Niecodziennym wydarzeniem w życiu szkoły w roku 1985/86 było przekazanie szkole przez zakład opiekuńczy BUMAR pierwszego komputera, który wzbudził wielkie zainteresowanie wśród uczniów i nauczycieli oraz zapoczątkował komputeryzację szkoły.

Wielkim zaszczytem dla szkoły był pobyt w 1989 r. dostojnego gościa, dowódcy słynnego Dywizjonu 303 - gen. Stanisława Skalskiego.

Od 1 września 1990 r. dyrektorem ZSZ nr 1 został Jerzy Panz. W tych trudnych dla oświaty czasach w dobie transformacji ustrojowej placówka została gruntownie wyremontowana, gabinety wyposażono w sprzęt audiowizualny, komputery z dostępem do internetu i wiele innych pomocy dydaktycznych.

Również administracja szkolna i biblioteka zostały skomputeryzowane. W budynku zainstalowano urządzenia alarmowe. Wprowadzono nauczanie języków zachodnioeuropejskich: angielskiego i niemieckiego.

Od 1 września 1991 r. powstało Technikum Elektroniczne i III Liceum Ogólnokształcące.

W roku szkolnym 1995/96 zakończyło swoją działalność Liceum Medyczne. Na jego miejsce we wrześniu 1994 r. powołano Medyczne Studium Zawodowe.

W 1998 r. powstało Liceum Techniczne posiadające dwa profile nauczania: mechaniczny i elektryczno-energetyczny, a od 1999 r. kształtowania środowiska. W roku szkolnym 1996/97 – roku jubileuszu 50-lecia istnienia placówki, ZSZ nr 1 liczył 52 oddziały, w których kształciło się 1500 uczniów. Zastępcami dyrektora byli wówczas: Anna Bobkowicz, Karol Jabłoński, Władysław Kukuła. Kierownikiem warsztatów szkolnych był Ryszard Kusy, a kierowniczką internatu Stanisława Kapelusznia. Ponadto zatrudniano: 58 nauczycieli w szkole, 15 nauczycieli zawodu w warsztatach, 4 wychowawców w internacie. W administracji pracowało: 13 osób w szkole, 11 w warsztatach, 3 w internacie. Pracowników obsługi było w sumie 34, a służba medyczna liczyła 5 osób.

Z okazji 50-lecia szkoła otrzymała nowy sztandar, dostosowany do nowej rzeczywistości polityczno-społecznej kraju. Jubileusz 50-lecia szkoły obchodzono bardzo uroczysto, w poważnej, podniosłej atmosferze. Obchody rozpoczęto uroczystą mszą świętą w Kolegiacie Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w intencji szkoły. Mszę świętą koncelebrował ksiądz biskup.

Po mszy, w budynku szkoły, odbyła się dalsza część imprezy: okolicznościowe przemówienia, przekazanie nowego sztandaru, uroczysty program artystyczny przygotowany przez Jadwigę Hatłas, zwiedzanie wystawy obrazującej dorobek placówki.

Od 2000 r. szkoła prowadzi monitoring dotyczący wizerunku szkoły w środowisku: wychwytuje potrzeby i oczekiwania środowiska wobec szkoły.

W 2001 r. z okazji 55-lecia istnienia szkoły nastąpiło uroczyste odsłonięcie tablicy upamiętniającej jubileusz placówki, tematycznie związanej z Patronem Szkoły. W tym czasie, z okazji jubileuszu, zaproszeni goście mieli możliwość obejrzenia uroczystej akademii, wystaw obrazujących dorobek szkoły, prac plastycznych przysyłanych na konkurs pt. „Mieszko I - patron szkoły, twórca państwa polskiego”. Uroczystą akademię, projekt pamiątkowej tablicy, ww. konkurs przygotowała Bożena Stramek.

Zaproszeni goście, kadra nauczycielska, wielu absolwentów szkoły, przedstawiciele władz oświatowych i miejskich dzielili się swoimi wrażeniami i wspomnieniami.

Szkoła przygotowywała się do reformy oświatowej strukturalnej i programowej, m.in. do przyjęcia w 2002 r. młodzieży po ukończonym gimnazjum, do częściowej zmiany profili nauczania. Do wypełniania nowych zadań przygotowywała się kadra nauczycielska (dodatkowe studia, kursy, warsztaty). Niektórzy podjęli trud zdobywania wyższych stopni zawodowych i tytułów naukowych, m.in. w 2002 r. nauczycielka języka polskiego Bożena Stramek uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych.

Od roku 2000 szkoła została współorganizatorem Powiatowego Festiwalu Młodych Talentów oraz Powiatowego Marszu na Orientację, a także zaczęła

uczestniczyć w programach międzynarodowych - internetowe grupy dyskusyjne *Globe*.

W tym samym roku w skład ZSZ nr 1 weszło Powiatowe Centrum Kształcenia Ustawicznego, mające na celu kształcenie dorosłych, którym kieruje Jacek Jeske (jako jeden z wicedyrektorów szkoły).

Szkołę wyposażono w nowe pracownie komputerowe; gabinety przedmiotowe otrzymały nowe meble i pomoce dydaktyczne. Szkoła zaczęła prowadzić na szerszą skalę polsko-niemiecką wymianę młodzieży. Współpraca polsko-niemiecka przebiega na płaszczyźnie kształcenia zawodowego (prowadzone są warsztaty stolarskie, elektryczne, mechaniczne, informatyczne, obozy językowe).

Głównym założeniem spotkań jest również przezwyciężanie uprzedzeń, stereotypów, poznawanie kultury obu krajów.

Od 2002 r. szkoła nosi nazwę Zespół Szkół nr 1 im. Mieszka I.

W roku szkolnym 2003/2004 włączono do szkoły klasy ze zlikwidowanego Zespołu Szkół Transportowych. Jednym z zastępców dyrektora – obok Karola Jabłońskiego i Władysława Kukuły – została Małgorzata Szałańska, pełniąca do tej pory obowiązki dyrektora ZST. Do ZS nr 1 przeszli również niektórzy nauczyciele ZST.

W roku 2004 szkoła wzięła udział w konkursie na modernizację szkolnictwa zawodowego „Phare 2001 - Kompetencja, Zawód, Rozwój”. W ramach owej modernizacji opracowano wprowadzenie modułów projektowania i kosztorysowania instalacji elektrycznych przy wykorzystaniu nowoczesnych programów i systemów informatycznych. Zgłoszony przez szkołę projekt zdobył drugie miejsce w województwie, a szkoła otrzymała 16 nowoczesnych stanowisk komputerowych i wiele innych pomocy dydaktycznych.

W 2006 r. odbyła się uroczystość 60-lecia szkoły, którą od 1 marca 2006 r. kieruje nowy dyrektor, dotychczasowy nauczyciel informatyki, mgr inż. Tomasz Korytkowski. W roku jubileuszu w ZS nr 1 pracowało 87 nauczycieli i 22 pracowników administracji i obsługi oraz 4 osoby ze służby medycznej; naukę pobierało 1500 uczniów. Uroczystości jubileuszowe uświetnił program artystyczny przygotowany przez Zbigniewa Aładowicza (w programie m.in. odbył się pokaz laserowy). W przemówieniu rozpoczynającym uroczystości jubileuszowe dyrektor Tomasz Korytkowski powiedział: *„60 lat to ponad 20000 absolwentów, co stanowi blisko 30% społeczności Stargardu i okolic. Widać więc, że nie ma w naszym mieście rodziny, która nie była lub nie jest w jakiś sposób związana z naszą szkołą”*.

Od wielu lat ZS nr 1 odnosi sukcesy w licznych konkursach na szczeblu powiatu i województwa oraz w zawodach sportowych, np. uczniowie szkoły zajęli III miejsce w Finale Krajowym Szkolnej Ligi Lekkoatletycznej Chłopców we Wrocławiu w 2003r., I miejsce w Krzywińskiej Lidze Biegów Przełajowych w latach 200-2006, mistrzostwo województwa zachodniopomorskiego w Szkolnej Lidze Lekkoatletycznej w kategorii chłopców w latach 2002, 2003, 2004; II miejsce w mistrzostwach województwa w piłce nożnej dziewcząt w 2004 r., II miejsce w województwie w rywalizacji szkół ponadgimnazjalnych w ramach licealiady wojewódzkiej, I miejsce w biegach sztafetowych o puchar MALINEXU w 2003 r.

W roku szkolnym 2008/2009 naukę pobierało 1240 uczniów w następujących szkołach:

a) technikach – elektrycznym, mechanicznym, mechatronicznym, drzewnym, elektronicznym, informatycznym,

b) liceach ogólnokształcących – w klasach o profilu: dziennikarskim, informatyczno-matematycznym, menadżerskim, ekologicznym, kulturalno-artystycznym, angielsko-niemieckim,

c) zasadniczych szkołach zawodowych - elektrycznej, stolarskiej, mechanicznej.

W ZS nr 1 zatrudnionych było 91 nauczycieli, starających się przygotować jak najlepiej młodych ludzi do życia w zjednoczonej Europie oraz 24 pracowników administracji i obsługi. Funkcję dyrektora szkoły pełnił w dalszym ciągu Tomasz Korytkowski; jego zastępcami byli: Małgorzata Szałańska, Karol Jabłoński, Jacek Jeske, Ryszard Kondracki. W maju 2011 r. ZS nr 1 obchodził 65-lecie istnienia. Kadra kierownicza (dyrektor Tomasz Korytkowski, zastępcy dyrektor Jacek Jeske, Ryszard Kondracki, Andrzej Lemańczyk), nauczyciele i uczniowie przygotowali wspaniałą imprezę „Piknik u Mieszka”. Uroczystość tę zaszczylicili swoją obecnością przedstawiciele władz miasta i powiatu oraz emerytowani pracownicy szkoły. Goście obejrzeni kramy (np. cyrulika, bakałarza, garncarza), zapoznali się z modą średniowieczną, spróbowali staropolskich potraw. Wszyscy uczestnicy pikniku – zarówno nauczyciele, jak i uczniowie-byli przebrani w średniowieczne stroje. Pomysłodawczynią i główną organizatorką ww. uroczystości była nauczycielka historii Iwona Antczak.

Osiągnięcia szkoły były możliwe dzięki pracującej tutaj kadrze, która poprzez dziesięciolecia pełniła odpowiedzialną funkcję, służąc młodzieży i ojczyźnie, co wymagało ciągłego doskonalenia się, nadążania za postępem oraz poświęcenia i wyrzeczeń.

Niech ta skromna publikacja, ukazująca historię ZS nr 1, pisana po to, *by czas nie zaćmił i niepamięć*, będzie wyrazem szacunku dla tradycji symbolizowanej przez patrona szkoły – Mieszka I, wiary w przyszłość i wyrazem pamięci dla tych, którzy odeszli.

Dyrektorzy szkoły:

Józef Kamiński - dyrektor od 07.12.1946 r. do 31.08.1948 r.

Leopold Koszałka – dyrektor od 01.09.1948 r. do 31.08.1949 r.

Stanisław Bawankiewicz – dyrektor od 01.09.1949 r. do 31.08.1951 r.

Stanisław Drobny – dyrektor od 01.09.1951 r. do 30.01.1953 r.

Władysław Szydłowski – dyrektor od 01.02.1953 r. do 31.08.1955 r.

Jerzy Rybkiewicz – dyrektor od 01.09.1955 r. do 31.12.1957 r.

Stanisław Drobny – dyrektor od 01.01.1958 r. do 31.08.1962 r.

Jan Stryjewski – dyrektor od 01.09.1962 r. do 31.08.1964 r.

Jan Roczeń – dyrektor od 01.09.1964 r. do 30.09.1971 r.

Antoni Kazimierczyk – dyrektor od 01.10.1971 r. do 31.08.1990 r.

Jerzy Panz – dyrektor od 01.09.1990 r. do 28.02.2006 r.

Tomasz Korytkowski – dyrektor od 01.03.2006 r.

Hymn szkoły

Przeciw przemocy wzięłeś miecz w prawicę,
Przeciwko kłamstwu broniłeś się krzyżem,
Plemiona wiara połączyłeś liczne
By miały matkę kochaną – Ojczyznę.

Refren:

Twoim imieniem, Mieszku, się chlubimy
Z dumą mówimy, że nasz szczep Piastowy
Wytrwał w zmaganiach z mocami strasznymi
I nie utonął podczas burz dziejowych.

Bo naszą sprawą jest ocalać ludzi
Prawdą, miłością, męstwem i mądrością.
Skarbami ducha, dla których się trudzić
Wiecznie nas uczysz wbrew naszym słabościom.

Słowa: Paweł Kowalczyk

Muzyka: Marian Bęćkowski